

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 25. S. Theodosius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Fulonis: *Crucifixus pro nobis*; S. Sabas Sæculum V.
jussit, ut illud Græcis verbis secundum A.C. 491.
antiquam Ecclesiæ Traditionem sine Addi- p. 165.
tione cantarent.

Exinde duobus annis elapsis S. Sabas n. 27.
Monasterium una Leuca a Laura dælans
extruxit in loco, quod *Castel* dicebatur,
ferebaturque Dæmonum occursu infesta-
ri. Illic S. Sabas eos manere jubebat,
qui in Disciplina Monastica cœteris ma-
gis profecerant. Novitiis alendis par- n. 28.
vum ædificium habebat, jubebatque, esse
sub cura virorum, qui propriis affectibus
domitis alios regere valebant, donec
Psalterium didicissent, & Disciplinae Re-
gulari adsuevissent. Verum in dispersis
Lauræ Cellulis manere nemini nisi pro-
batissimis concedebat. Juvenes in Lau-
ram suam non suscipiebat, sed eos ad
Abbatem Theodosium mittebat, qui Mo-
nasterium sesqui Leuca a Laura ædifica-
verat, & quocum ei arctissima necessitu-
do intercedebat.

§. XXV.

S. *Theodosius*.

Theodosius quoque in Cappadocia na- *Vita S. Th.*
tus erat. Cum juvenis Lector fuis, ap. Boll. II.
set ordinatus, sacrorum librorum præle- Janu. c. I.
ctione permotus, statuit relicta Tellure
patria in Palæstinam proficiisci, illo tem-
pore quo Concilium Calcedonense cele-
bra-

Sæculum V. brabatur. Per Syriam transiens ad S. Si-
 A.C. 491. meonem Styitem invisit, qui ad se in Co-
 lumna vocato prædixit, magni Gregis Pa-
 storem futurum. Sacris locis perlustra-
 tis cujusdam Solitarii inclusi Disciplinæ
 instituendum se tradidit; præterea Lu-
 cam, & Marinum S. Euthymii Discipulos
 docentes auscultabat. Timens deinde
 v. Boll. pro-
 leg. S. 4. c. 3. ne aliis præesse cogeretur in antro dua-
 bus Leucis Jerosolyma dissito se abdidit,
 ubi annos triginta fructibus arborum,
 aut leguminibus refectus, panem non
 comedit. Initio sex septemve Discipu-
 los habebat, cum vero eorum crevisset
 numerus, nec illa specu contineri possent,
 haud procul magnum extruxit Monaste-
 rium, ubi omnes artes vitae humanæ ne-
 cessariæ excolebantur, ita ut Cœnobium
 istud a Civitate non abhorreret. Hæc
 domus erat miserorum omnium refu-
 gium. Hospites perhumaniter foveban-
 tur, pauperes eleemosinis levabantur, æ-
 grotantes juvabantur. Quatuor vise-
 bantur Nosodochia; duo Monachis de-
 stinata, scilicet ægrotantibus, aut labore,
 & Senio fractis, duo alia Sæcularibus,
 ut diversorum ferebat fortuna, ita ut illi
 ab imæ sortis hominibus separarentur,
 quorum conditio erat spectabilior. Rur-
 sus quatuor aderant Ecclesiæ; una illis,
 qui cum S. Theodosio Græce loqueban-
 tur, altera Bessis, Thraciæ Populo, Ter-
 tia

tia Armenis, ut quæque Natio Officium Sæculum V.
patrio idiomate peragere posset, quarta A. C. 491.
non nullis Monachis, quibus, cum teme-
re vitam Anachoreticam fuissent ample-
xi, mens fuerat remota, & deinde furo-
re ascetico remittente redditā. Quæli-
bet ergo Natio suo sermone lectiones
audiebat, excepto sancto Sacrificio; (*)
quippe Evangelio recitato omnes in Ec-
clesia magna, quæ erat Græcorum, con-
veniebant, & simul Communionem ac-
cipiebant. Ex hoc Monasterio multi
Abbates, & Episcopi enati sunt. S. Theo-
dosius quamvis Auctores profanos nun-
quam legisset, nihilominus eloquentia
pollebat, & apte ad persuadendum dice-
bat. Semper manibus tractabat libros
Asceticos S. Basili, quem etiam unice le-
quendū sibi proposuerat. Talis erat
vita istorum Sanctorum Monachorum in
Palæstina, cum Anastasius Imperator re-
gnare cœpisset.

c. 10.

§. XXVI.

Felicitas Papæ obitus. Gelasius Papa.

Felix Papa Anastasio Imperatori Regnum
auspicanti datis litteris gratulatus, *Gel. com. ad*
haud diu postea ad Cœlestia abiit, *Faust. to. 4.*
licet quinto Kal. Martii, Anastasio, & Rufo
E s Con-

(*) Hic Protestans vocem, *Sacrificio*, iterum
suppressit.